

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRATIUNEA:
BRAȘOVŪ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IEȘE ÎN FIECARE ZI.

Pe un an 12 flor., pe șese luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.

România și străinătate:

Pe un an 40 fr., pe șese luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

ANUL XLIX.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

O seriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicar

Scrierile nefrancate nu se primesc. — Manuscrise nu se retrămit.

N°. 266.

Joi, 27 Noemvre (9 Decemvre).

1886.

BrașovŪ, 26 Novembre 1886.

Discursul mareșalului Moltke a făcut o adâncă impresiune pretutindenă. Fiecare sîmte, că de astădată Moltke a constatat numai pu- rulu adevăr, când a știu că Europa se află în ajunul unor evenimente hotărîtoare.

Asupra vorbirilor lui Moltke și a minist- rului de războiu, generalul Bronsart, șiarulŷ ofi- ciosŷ berlinesŷ „Die Post“ publică articuli răs- boinici. Elŷ țice, că armările Franței suntŷ așa de încordate încâtŷ numai pentru casŷ de răs- boiu mai potŷ fi suportabile. Declararea minist- rului de războiu germanŷ, că numai în țilele aceste s'a luatŷ decisiunea a cere punerea în lu- crare a legii militare deja dela 1 Aprile 1887, dovedesce, că s'a petrecutŷ ceva însemnatŷ în sferele diplomatice. Acăsta, țice „Post“, nu pŷte fi decătŷ nemulțumirea ce s'a manifestatŷ în cer- curi influente rusesci contra Germaniei, căreia i se atribuie fiasculŷ politicei rusesci în Bulgaria.

„Ceea ce a vorbitŷ mareșalul Moltke e de natură a face sŷ se cutremure amicii păcii în Europa până în mēduvă, căci, o profetire plină de perspective posomorite o profetire de lupte între popŷre și de miserie ale răsboiului a fost cuprinsulŷ discursului sŷeu.“

Ce s'a întēplatŷ, întrebă foia vienesă, ca venerabilulŷ beliduce sŷ pŷrte unŷ asemenea limbajŷ? La 1874 relațiunile dintre Germania și Franța nu erau mai bune ca ađi, atunci însă cuvintele pronunțate de Moltke în cameră ves- teau pacea, elŷ credea în pace, cu tŷte că țicea că Germania va trebui sŷ păzescă cu sabia în mână 50 de ani ce a dobēditŷ la 1870/1. Cu totul altfelŷ a vorbitŷ însă mareșalulŷ astăđi, elŷ nu mai amintesce pacea, ci prevestesce o apropiată „decisiune“, din care celŷ mai tare va eși învingētorŷ, o decisiune, care nu va de- pinde de finance, ci de patrŷne.

Dēcă — adauge „N. fr. Presse“ — măe- strulŷ se cunŷsce din aceea ce retace în modŷ înțelepțescŷ, atunci isvorulŷ nefericirii, care se redică amenințatorŷ dinaintea ochilorŷ lui Moltke, ilŷ putemŷ ușorŷ descoperi. Rusia este adevē- rata stahiă, care neliniștesce Europa în țiu a mare, acăstă Rusiă odinŷoră amică așa de mare cu Ger- mania, care c'unŷ surisŷ de încurajare primesce acum întēmpinările Francesilorŷ și le deștēptă din nou speranțele de revanșă, ce erau aprŷpe amŷrite; Rusia, care vede amenințate planurile sale în Orientŷ, a făcutŷ ca pe timpŷ necalu- labilŷ sŷ nu mai fiă cu puțință o înțelegere între Germania și Franța, în schimbŷ însă a mărītŷ așa de multŷ pericolulŷ pentru pacea lumii, în- cătŷ bētrānului conducētorŷ de răsboie germanŷ i se pare în spiritulŷ sŷeu, că decisiunea trebuie sŷ urmeze în curēndŷ cu necesitate...“

Trecēndŷ la alianța germană-austriacă, or- ganulŷ vienesŷ găsesc, că contele Moltke a trac- tatŷ acăstă alianță în discursulŷ sŷeu c'unŷ „res- pectŷ rece“, dēr sŷ mângaiă cu aceea, că mai toți vorbitorii din Reichstag au accentuatŷ în modŷ cālurosŷ legătura dintre Germania și Austria, ca o garanție liniștitŷore.

Interesantŷ e și interpretarea ce o dă me- morata foia unorŷ cuvinte exprimate de minist- rului de războiu germanŷ. Generalulŷ Bron- sart a țisŷ adecă că „unŷ statŷ cu o armată mai tare este mai multŷ temutŷ, ca unulŷ cu- o armată slabă și este și unŷ aliatŷ mai bun.“ Acăstŷ aliatŷ, crede „N. fr. Presse“, nu pŷte fi nici Rusia, mai puținŷ însă Franța, de aceea ministrulŷ Bronsart a pututŷ înțelegere numai pe Austro-Ungaria.

Aceeași importanță o atribuie vorbirii mare- șalului Moltke și oficiosulŷ „Pester Lloyd“, țic- ēndŷ, că dēnsulŷ a simțitŷ că vorbesce în aju- nulŷ unorŷ nouē decisiuni, cari vorŷ face epocă în istoria lumii.

Țiarulŷ pestanŷ ajunge la conclusiunea, că deŷrece Germania va fi constrinsă a face frontŷ spre drepta și spre stānga, ea va fi avisată, vrēndŷ a se apēra de inamiculŷ din răsăritŷ, la ajutorulŷ unei puteri mari, care e naturalŷ că numai Austro-Ungaria pŷte fi.

Tŷtă speranța și-o basēză „Pester Lloyd“ pe următŷorea icŷnă ce și-o face despre actuala constelațiune a situațiunei esteriŷore;

„Unŷ răsboiu numai între douē puteri mari apare esclusŷ pentru multŷ timpŷ. Dēcă va is- bucnŷ răsboiulŷ, acesta va trebui sŷ fiă purtatŷ întŷtdēuna celŷ puținŷ de douē pārechŷ (doi cu doi). Au trecutŷ pŷte pentru totdēuna acele timpuri, când Rusia avea unŷ domnitorŷ, care eraŷ bnevoitorŷ față cu Germania și care îi aco- perea spatele în bātāile neevitabileŷ cu Franța. Evenimentele din 1870 nu se vorŷ mai repeta, nici în privința primului atacŷ, care nu va veni din partea Franței. Primulŷ atacŷ ilŷ va face din contră Rusia și republica din apusŷ va aș- tepta mai întâiu semnalulŷ acesta, mai înainte de a pune și ea tunurile în mișcare. Unŷ răs- boiu germano-rusescŷ însă nu se pŷte cugeta fără ca într'unŷ timpŷ sŷ isbucnescă și unŷ răsboiu austro-ungaro-rusescŷ. Unŷ răsboiu alŷ Germa- niei cu Franța nu e probabilŷ fără ca Germa- nia sŷ pŷrte răsboiu totodată și cu Rusia. Acăsta este situațiunea...“

Oficiosulŷ din Peșta mai este de părere că durata păcii depinde dela vieța împēratului Wil- helm. Din respectŷ cătră acesta, țarulŷ nu va începe răsboiu, însă îndată ce va închide ochii se vorŷ schimba lucrurile.

Așa combinēză cei din Peșta. Spre a ne face însă o icŷnă clară despre situațiune credemŷ că e de lipsă sŷ cunŷcemŷ și pārerile țiarelorŷ franceze și rusesci despre discursulŷ lui Moltke.

Dările în Ungaria.

În deceniulŷ, care cuprinde anii dela 1876 până la 1884, sŷeu mai corectŷ țisŷ în 9 ani făcŷ în Ungaria în sumă totală dări directe:

Darea de pāmēntŷ nu (cu orea mari fluctuațiuni) 334,416.743 fl.; Darea de casă 76,813.720 fl.; Darea de cāștigŷ 154,810.754 fl.; Darea institutelorŷ și reuni- unilorŷ obligate la dări de sēmă publice 22,297.955 fl.; Darea minelorŷ 842.381 fl.; Darea pe interesele dela capitalŷ și pe rentă (care e în creștere) 34,208.209 fl.; Darea de venitŷ (care crește încetŷ și puținŷ) 1,672.760 fl.; Darea pe mori (care e în scādere) 384.970 fl.; Darea de comerțŷ, industriă și protecțiune 2,794.373 fl.; Da- rea de transportŷ pe căile ferate și pe vapŷre (care e în creștere) 25,963.772 fl.; Darea de profitŷ dela 1880: 1,067,808 fl.; Darea de vēnatŷ 3,432.040 fl.; Darea pen- tru liberarea din armată dela 1880: 14,083,988 fl.; A- dausulŷ generalŷ la darea de venitŷ (care e în creștere) 85,590.209 fl.; Darea de luxŷ (care e în scādere pro- gresivă, așa că în 1876 se încasau 295.738 fl.; ēr în 1884 s'au încasatŷ 10 fl.) 970.934 fl.; Dobēnda pentru întārđierŷ 14,111.255 fl.; Competințele pentru încasarea dărilorŷ 3,769.906 fl.; Restanțele de dare (până la 1881 inclusivŷ) 10, 759. 532 fl.

Suma totală a dărilorŷ directe în Ungaria în a- cestŷ periodŷ face decŷ 787,991,929 fl.

Totŷ în acești ani făcŷ în Ungaria dările indirecte:
Darea pe spirtŷ (care e în creștere) 60,432,817 fl.; Darea pe vinŷ 29,265.961 fl.; Darea pe carne 21,494,472 fl. Darea pe bere 9,175.922 fl.; Darea pe zaharŷ 14,892.943 fl.; Darea de consumŷ pe zaharŷ, cafea și bere dela 1881: 7,200.575 fl.; Darea pe uleiurile minerale dela 1882: 2,612.623 fl.; Timbrele 72,196,093 fl.; Compe- tințele de dreptŷ (care suntŷ în creștere) 129,260.131 fl.; Însemnarea metalelorŷ (Punzirung) 185,464 fl.; Vama drumurilorŷ, podurilorŷ și de trecere 223.702 fl.; Veni- tele tutunului (care suntŷ în creștere) 308,719,694 fl.; Venitele lotāriilorŷ 31,240.025 fl.; Venitele sării 127,795.322 fl.

Suma totală a dărilorŷ indirecte în Ungaria în a- cestŷ periodŷ face decŷ 818, 889. 532 fl.

Suma totală a dărilorŷ directe și indirecte face așadēră 1.606.881.461 fl.

În Cislaiania suma tuturorŷ dărilorŷ directe și in- directe în același periodŷ face 2.954,154.786 fl.

SCRILE ȚILEI.

Unŷ rarŷ jocŷ alŷ naturii s'a observatŷ în țilele trecute, la apunerea sŷrelui, în Homorodŷ-Heviz, la pŷ- le'e Alporŷ Făğărașului. Sŷrele apuse și coloră purpuriu zăpada pe vērfulŷ muntelui. De-odată se înălțară în ro- șeța serei doi sorŷ strălucitorŷ, cari se opriră în locŷ mai multe minute, în mică depārtare unulŷ de altulŷ. Douē țile mai tārđiu se repeți acăstŷ straniu fenomenŷ natu- ralu, însă cu luna. Acăstŷ fenomenŷ dispārŷ și elŷ re- pede, dēr lāsă în urmăi o fāșiă de norŷ de o culŷre argintie, care te orbea. Negreșitŷ că poporulŷ profetescce diferite viitŷore întēplāri.

—x—

Ministrulŷ unghurescŷ de lucrări publice și comu- nicațiune a datŷ concesiune protonotarului comitatului Cojocna, Stefan Bonis, a face lucrările pregătitorŷ pentru o cale ferată dela stațiunea Lechința liniei Mureșŷ- Ludoșŷ-Bistrița până la stațiunea Reghinulŷ sāsescŷ a liniei Tērgu-Mureșului-Reghinulŷ sāsescŷ.

—x—

În comitatulŷ Torontalului a isbucnitŷ colera în comuna Ivanda; s'au bolnăvitŷ dela 22 Noemvre 30 persŷne, din care au muritŷ 17 până acum. La 4 De- cemvre s'au bolnăvitŷ 6 persŷne. Autoritatea a luatŷ mē- surile necesare.

—x—

La 4 Decemvre n., s'a pertractatŷ inaintea jura- țilorŷ din Clușiu procesulŷ de pressă, ce-lŷ intentase casierulŷ teatrului naționalŷ de acolo Iosif Toth contra colaboratorului lui „Ellenzek“ Zilahi Kiss Bella pentru calomniă. Toți martorii au doveditŷ, că Toth n'a făcutŷ cu nici unŷ membru alŷ teatrului afaceri de cāmătarŷ, ci din contră a fostŷ filantropŷ și neinteresatŷ. La prima întrebare: este Kiss autorulŷ articolului încriminatŷ? răs- punseră jurații cu 12 voturi da; la a doua: conține ar- ticolulŷ calumnia? Răspunseră cu 10 voturi da, contra 2 nu; la a treia: este Kiss vinovatŷ de calumniă? răs- punseră cu 7 voturi nu, contra 5 da. Kiss a fostŷ achi- tatŷ. — Logica?

—x—

„L'Etendard“, organŷ alŷ alianței Greco-Latine, care apare în Parisŷ, publică în capulŷ numărului dela 30 Noemvre unŷ articulu intitulatŷ „Les Roumains“. Acăstŷ articulu, care va urma și în numărulŷ viitorŷ este unŷ studiu asupra Romānilorŷ făcutŷ de d-nulŷ Gr. Maniu. „L'etendard“ are în comitetulŷ sŷeu de patronare pe d. E. Lockroy, ministrulŷ comerțului și industriei francesŷ, pe d. Emile Castelar, fostulŷ președinte alŷ re- publice Spaniole, pe generalulŷ Turr, pe d. Méziere, membru alŷ academieii franceze și pe d. nii Delatre și Douville Maillefen deputați.

—x—

Privitorŷ la furtulŷ din Teresiopolŷ, se scrie că șapte hoți, între cari se află și vestitulŷ Mazonka și fiulŷ sŷeu, suntŷ puși la adăpostŷ în Teresiopolŷ.

—x—

Din Neutra se scrie că Moriz Ungar, arendașulŷ moșiei vēduvei Kallinay în Uezbegh, căđŷ în concursŷ pentru restanța arendeii. La 2 Decemvre se duse Iuliu Vieszt, viitorulŷ ginere alŷ vēduvei, cu unŷ funcționarŷ sŷ liciteze lucrurile lui Ungar. Acesta însă îmbrățișă pe Vieszt și i mușcă nasulŷ de totŷ.

—x—

În editura d-lui Nicolae Ciurecu, librārŷ în Brașovŷ, a începutŷ sŷ apară »Biblioteca copiilorŷ«, care va cu- prinde istoriŷore morale, fabule, legende, basme și poesii populare alese din literatura romānă. Au apărutŷ până acum Nr. 1 cu »Peneșŷ Curcanulŷ«, Nr. 2 cu »Tolpa și Stefanŷ Vodă«, tradițiune populară de S. Fl. Marianŷ, și »Țēranulŷ și Pescarulŷ«, fabulă de C. Bălăcescu. Pre- țulŷ unui numărŷ 2 cr. Recomandămŷ părințilorŷ aceste folositorŷe cārțicele.

Societatea de lectură „*Andrei Şaguna*“ va ţine *Sedintă publică* Sâmbătă în 29 Noembrie st. v. în memoria Marelui Arhiepiscop *Andrei*, în sala cea mare a „seminariului Andreianu“ din Sibiu. Inceputul la 7 ore s'era. Oferte mărinimose se primesc cu mulţumită şi se voru chita pe cale publică. Programul: 1. „Cântec de jertfă“, cor de L. van Beethoven, „Corona cufundată“, cor de H. Bönicke, executate de corul societăţii. 2. „Cuvânt ocazional“, rostit de Emilianu *Popescu*, cl. curs. III. 3. „Pe pământul Turcului“, poezie de G. Coşbuc, declamată de Ioan *Teculescu*, cl. curs. II. 4. „El' Rbaa“, — cântec arăpesc — cor de E. Mandyceschi, executat de corul societăţii. 5. „Viaţa religioasă morală creştină procură omului adevărată linişie sufletescă“, disertaţiune de Nicolau *Muscă*, cl. curs. III. 6. „Herşcu Boccegiul“, cântec comic de V. Alexandri, declamat de Emilianu *Ciceiu*, ped. curs. III. 7. „Satira III“, — partea I. — de M. Eminescu, declamată de Ioan *Broju*, cl. curs. II. 8. „Serenadă“, cor de Tudor de Flondor, şi „Hora plăea“, cor de G. Dima, executate de corul societăţii.

—x—

Noul Metropolit Primat al României E. S. *Iosif*, episcop al Dunării de Jos, a fost în copilăria sa bătut de casă pe lângă mai mulţi arhierii, cu ajutorul cărora a studiat la liceul din Iaşi. Mai în urmă s'a călugărit la schitul Gurovei de unde a fost luat de episcopul de Huşi şi făcut archidiacon. După ce studiă la seminarul din Socola fu ataşat apoi ca diacon pe lângă archimandritul Iosofat, la Capela română din Paris. La 1865 fu numit episcop de Huşi şi la 1879 al Dunării de Jos. E. S. Iosif a tradus din limba franceză „Jidovul răţecitor“, „Catechismul paralel şi papalitatea schismatică“. Noul Metropolit este frate cu d. Ghiorghianu, deputatul din Iaşi.

—x—

„Naţiunea“ scrie: „Se ştie, că printre cei ce au luptat cu mult foc în privirea candidaturii S. S. Episcopului *Melchisedec* la scaunul de metropolit primat, este şi monseniorul *Palma*, care e supărat foc pentru lupta ce S. S. Episcopul *Melchisedec* a întreprins în privirea catolicismului.

—x—

Luni a plecat din Braila pentru Italia vaporul german *Dithmarschen*, încărcat cu: 290 boi, 68 vaci, 94 mănzate şi 100 masculi. Vaporul aparţine casei germane *Hartwig & Gehlsen* din Toening, care până acum a expediat în Italia, în cursul acestui an, peste 2,500 boi. D-nii *Hartwig & Gehlsen*, mai încărcă săptămâna aceasta şi două vapore engleze pe cuvert cu câte 100 capete fiecare.

—x—

„Veteranul“ din Bucureşti aduce în cadru negru scirea tristă din Paris, că d-nul *Eduard Drumond*, celebrul autor al scrierii „*La France Juive*“, a fost condamnat la 2 luni închisore pentru nise pasage din noua sa scriere, „*La France Juive devant l'opinion*“. La această observă „*Veteranul*“: „Deplagemu trista stare în care a ajuns poporul francez, aceea de a fi guvernat de Jidovi şi la ordinele lor. Martirii anti-jidovismului însuşi face a se mări cercul nostru. Condamnarea se datoreşte influinţii ministrului lucrărilor publice, Jidov, care nu erta confratelui nostru, că i-au demascat nelmul. Noi vom striga „*Trăiască Drumont!*“ Condamnarea sa este rădicarea sa. Francezii trebuie să se deştepte, căci Jidovii vor ajunge într'o zi până acolo,

incât să trimită pe Francezii de inimă a popula Caletonia, Senegalul şi Algeria, ér Jidovii voru stăpani Francia, silind pe copii ei a-şi vërta sângele pentru interesele lor. Se va rădica vëlul negru ce acopere ochii Francei??”

—x—

„Telegrafu“ din Bucureşti află, că un student român delà facultatea de drept din *Liege*, *D. Burileanu*, a voit într'una din zilele trecute să se înuece în Meusa Mai mulţi colegi ai săi însă, urmărindu-l, l'au oprit tocmai în momentul când voia să se arunce, der ne mai putend să-i reziste au fost siliţi să-l dea unui agent poliţienesc, care l'a condus la poliţie. Aci fu închis o noapte într'o celulă, unde densul a voit să se sinucidă. Ne avend însă nici o armă la el, şi-a sdorbitu degetele delà mână cu tocurile ghetei. Causa care l'a împinsu la acestu act desperat a fost, se ştie, miseria provenită din lipsă de mijloce. Guvernul belgian, în urmă, i-a dat o slujbă într'un atelier de mecanică, unde e salariat cu 120 franci pe lună.

Din comitatul Albei inferioare.

Noembrie 1886.

Comitatul nostru, odinioară centrul principatului Ardealului, de un bun renume şi invidiat pute pentru eroii produşi din sinul său, aşi lănceşce sub presiunea unei administraţiuni, care orbesce suprimă orice mişcare mai spre bine. Lupta a amorţit, fiesce care işi vede de osele din olă puse pentru molcomirea sufletelor mic, cari se înmulţesc pe zi ce merge. Amară privelise şi tristă apariţiune la următorii neamului; noi cei, ce veghiăm, trebuie să o considerăm de bolă.

Bolă acesta însă nu se poate suferi la un popor ca cel românesc, care are datorinţa a se aventa la un viitor priincios, şi aceia cari aşi mai stau morţiş pe lângă legenda vecheă cumcă „apa trece petrele rămân“, să binevoiască a-şi implini chemarea cuprinsă în partea din urmă a proverbiului, şi a-şi arăta greutatea — lepădându-se de indolenţa, ce ne-a cuprinsu.

Acum, cu ocaziunea alegerilor membrilor la congregaţiunea comitatensă, afară de cercul Blaşului—Români nu s'au afirmat după puterile de cari dispun, şi aflăm cumcă mai în toate celelalte cercuri au reuşit puţin Român, ér în unele cercuri românesci numai Maghiari.

În oraşul Alba-Iulia alegerile aceste s'au făcut în mod ascuns, încât alegătorii nici că au fost incunoscinţaţi. Dovedă despre liberalismul fals, cu care se fălesc omii delà putere. Se precepe de sine că s'au alesu mameluc — cu desconsiderarea Românilor.

Drept că de mai mulţi ani Români nu mai iau parte la viaţa comitatensă, din simpla causă, că cu conclucitorii magnari nu mai poţi sta de vorbă din pricina şovinismului lor. Nu le poţi vorbi nici în cel mai obiectiv mod fără de a nu şi-se da titlul nemeritat de agitator şi altele.

Au făcutu unii oficiali comitatensi şi judecătoreşci alăta svonu în ţeră, ca să se potă căpătui, încât gândea lumea cumcă acestu comitat este aşedat pe un vulcan, şi în urmă eşi la lumină, că toate denunţările cu dinamita şi iridenta au fost născocite şi mărte într'un mod artificial, ca stăpanirea să vedă că numai cei ce le scorniră pot să mântuască statul de stahiile şi primejdile inchipuite. Să şi căpătuiră vr'o 2—3 cu aceste merite şi aşi ridu în pumni, că cât de uşor te poţi

face aşi bun patriot şi nedispensabil. Aceste nu numai Români le ştiu, ci chiar în foia ungerescă *Politikai Szemle* din Belgrad s'a scrisu un articol în care se descoperu uneltirile acelor omi faţă cu locuitorii români, şi li se impută că au sedusu pe omii delà regim.

X. Y.

Beiuş, 20 Noembrie 1886.

(*Alegeri municipale în comitatul Bihorului*). Timpul este urzela în care se ţese viaţa. Acesta dicală se poate aplica şi faţă cu viaţa unui popor. Lungu timp e de când sustă urzela în care se ţese viaţa Romanului. Până acum a rămas încă tenace şi bine încordată, şi pentru ce? Pentru că firele, cari constituiesc urzela, au fost bine torse şi netezite éră ţesătorii au avut mâni şi suveice bune şi sprintene.

Ôre ce mâni au ţesătorii — voiesc să dică conducătorii noştri de astăzi? Responsul ni-l dau faptele şi isprăvile lor de astăzi.

Aşa se vede, că Românaşilor din părţile noastre li s'a părut lucră mic şi pute neînsemnat alegerile municipale efectuate în zilele trecute în cercul Beiuşului şi a Vascăului, căci dealtmintrelea nu le-ar fi privit cu atăta indolenţa.

Trăim astăzi în un timp, când trebuie să nisuiam a fi reprezentaţi în toate locurile unde e vorbă de noi şi averea noastră, căci la din contră ne vom trezi cu amară amăgire, că toate se fac de noi fără noi. Să vedem déră cum s'au efectuit alegerile pomenite?

În cercul electoral al Beiuşului s'a ales judele de cerc *Kotzka* şi *Hermann*. Am ținut ca lucră momentuos a face cunoscute publicului cetitoru alegerile aceste, deoarece au reuşit așa, că ori care Român consciu de demnitatea sa națională cunoscend rezultatul a rămasu uimit.

Cum a trecut jupănul *Hermann* prin lista candidaturu? Asta nu sunt în stare a-o pricepe. Ca se ştie cine e acel *Hermann*, étă vi-lu posez în câteva cuvinte: Vênătorul mare, fostu esecutor şi în presinte scriitorul românofagului solgăbiru *Beliczey*. Poftim, o persoană ca acesta faţă cu directorul gimnasial a trecut prin lista candidaturu şi a devenit ales, să repesente la comitat un cerc aprăpe pur românesc.

Şi cine e causa de chiar *Hermann* s'a ales? Românaşii noştri beiuşeni, cari — onore esceplunilor — într'atâta s'au interesat de alegere, încât abia au luat notă despre ea. Unul se jură că nu va mai ţine cu Români în veş, deoarece eii-au pus pedecă de n'a putut deveni fişpan(?) altul voiesc să trecă de patriot patentat, o parte se supune orbesce iritaţiunilor patimaş, până ce alţii duc un traiu nu prea lipsit de serbători, şi multe altele asemenea.

În cercul Vascăului s'au ales: judele cercul Faşie, pădurariul *Medgyesy* şi notarul *Sarkady*. Dela toţi aceştia nu mare sprijin putem aştepta. Primul vrënd nevrend şi silit să jöce pe cörda carnei; al doilea mai mult se pricepe cătră pielea de urs, pe care e scrisă diploma lui cea din lună, decât la datorinţele sale de membru municipal, ér al treilea nu multu strică, der nici nu tocmesce.

Fraţilor Români beiuşiani! Trăim astăzi în un timp critic pentru noi, trăim în timpul când nu numai seceta morală, ci multe alte calamităţi şi-au o-

FOILETONU.

Fratele Toma eremitul.

Tablou psihologic.

(După Nicolae Misasi: Novele din Calabria).

(Urmare şi fine).

Mai tare urla, vijăia vântul printre vërfurile braşilor.

Călătorii povestiau veselă la vesele flacări de pe vatră. Ea şi lăpdase botinele ude şi şi sprijinea picioruşele în ciorapi albi pe marginea vetrei. Se cunuseră aşi douăzeci de ani. El nu fusese bogat, der bunul Dumnezeu îl binecuvântase, casa şi pânea de toate zilele niciodată nu i lipsise. Femeiuşa ceea, ténără încă şi frumoasă, nu i drept? îl dăruise cu cincă copii. Ce mai frumoşie făpturi, sănătoşi, veseli, le umpleau casa cu risete şi sbierete. O fată o măritaseră în anul trecut. Ce grea a fost pentru mamă despărţirea, der ce i de făcut? Döră te naşci, să iubesci şi să trăeşti între mititeii copii. Fiecare femeă e mamă, şi apoi nu grăesc şi cărţile sfinte: Trisţi cei singuratici? Ei erau chiar pe cale, mergeau la fata lor, să petrecă Crăciunul cu toţi. Ceilalţi copii erau acolo de câtă-va vreme. Voiau să fiă vesel cum se cuvine anul ăsta. Ce frumos Crăciun o să s'ar. Şi Marietta sta să fiă mamă. Moşu la cincăzeci de ani, bunica la patruzeci! Ce frumoasă bunica, nu i drept? O bunică, ce i mamă încă frumoasă şi n totă puterea.

Eremitul işi ţinea mânila la foc şi capul şi-l plecase pe pept.

Anul ăsta va fi un praesepe, de bunăsemă—grăiră mai departe călătorii. Iţi mai aduci aminte de cel din primul an, a fost de totu scurt din pricina nenorocitei întâmplări. Da, nenorocire a fost şi-am dusu rele zile atunci; o, ce zile rele! Gândesce-ţi, altul da ocolu casei femeuşei ăsteia. Dept e, că i zimbise, der ea nu l'ubia, nu! Il cunoscuse de copilăş, gândesce-ţi, şi l'ubea dragu ca pe un frate. Nu i vorbă, el o iubea multu, asta nu o poţi tăgădai. Der era un frate şurdalnic, copil mare, risipitor şi ar fi fost de totu rău bărbat. Şi pimosu mai era! Gândi-ţi-ve ce făcu, când află, că eu facu dragoste cu ea, gândi-ţi-ve! Într'o zi işi întâlneşte duşmanul în tērgu, se aruncă la el şi-l răneşce. Der pe furis, alergă tătalu, rudele şi ale unuia şi ale celuilaltu, şi n învâlmăşelă tătalu mişelului e ucis. Asta a fost mare nenorocire pentru familia ceea, der aşa se ntemplă, când ia în casă asfelu de omi de nici o trebă. O rudă delor, pârta că a ucis, a fost dusă la temniţă; rănitul era să şi pērdă viaţa; bunica pricinuitorului necazului ăstăia muri de durere. Der, der, mare nenorocire a fost! Despre făptuitoru nu s'a mai auditu nimic, pute s'a dusă la America, pute a murit în temniţă, căci pentru el mişelul nu putea să nu fiă locu aici. Ei doi se cununară. Anul dintăiu le mersu rău. Der mai apoi le zimbi Dumnezeu drăguţulu, veniră copiii, şi trebile

mergeau bine. Acum suntemu norociţi deplin. Apoi copii veseli, sănătoşi, frumoşi, s'î veşi numai! Chiar ângerî! Şi cum înainteză la scółă! Iulius se face advocat, Beppino doctoru, se ştie, că va eşi bun doctoru din el. Apoi Nella băeta, unu Amoru de fată, cu ochi mari, tocmai mamă-sa, ea s'ar face călugăriţă; na, asta i calea bună, e chiar păcală, unu drăcoru, trebuie să-i rēnduim cât mai repede zestrea. Lui îi trebuiesc nepoţi mulţi la casă, căci bogăţia de sânge e mai bună, decât bogăţia de bani, nu i drept?

Eremitul ascultă povestea, nemişcatu, cu capul plecat pe pept, cu mânila întinse la foc. Afară furtuna încovoia vërfurile arborilor vėjitoru. Mai povestiră ceva, apoi se făcu linişte. Femea, ajunsă de somn, işi rădemase capul pe spatele scaunului.

„Vrei să dormi? Colo e patul meu“, şise eremitul cu jumătate glasul cătră ôspele său.

„Dér... şi tu?“

„Eu rămân aici, la foc. Voi sunteţi obosiţi şi pe mâne aveţi unu drum lungu de umblat.“

„E drept; bine, primesc. Filomenă“, şise apoi el, mişcând încet pe femeă, „bunătatea ăsta de omi îţi dă patul lui.“

Somnorosă se ridică femea, bărbatul o însoţi până la pat şi i ajută să se pună în el, aşa cum era îmbrăcată şi-o acoperi cu straiul de lână. El se puse pe un scaun la picioarele patului, işi puse capul pe matraţa de pae şi adormi repede. Eremitul audia din

cupatū tronulū lorū; fiți așadēră stăruitorī cu toții, purtați in sinulū vostru totdeuna aprinsă făclia tării, a curagiului, a unirei și a buneī înțelegerī.

»Căci nu glotă, numărū mare
Dau tării giuților,
Ci 'nfrățirea la lucrare
Pent'r'unū mândru viitorū!»

C.

Sălagiu, 21 Noemvre 1886 st. n.

Domnule Redactorū! In 11 Noemvre n. c. »Reuniunea filială a învățătorilor romāni Sălageni« din tractulū protopopescū alū Crasnei și-a ținutū ședința sa de tōmnă in comuna Șieredeiu, la pōla vestică a Meseșului sălagianū.

La acestă ședință, din cauza numărōselorū afa- cerī, Rvd. d. Alimpiu Barboloviciu, vicarulū for. alū Silvaniei, nu s'a pututū presenta in calitate de președinte ordinarū, ci delegă ca președinte in loculū d-sale pe d-lū Vasiliu Gheție, preotulū locului, care conformū programei adunării, dimpreună cu părintele Grațianu Flontă, cooperatorele Cătelului-Romānū, ca oșpe la adunarea noastră, a celebratū sf. liturghiă, la care au participatū aproape toți membrii reuniunei și unū numărū ore-care din poporū din locū.

După sēvērșirea servițiului divinū adunāndu-ne la școlā confesională, d-lū președinte, prin unū discursū potrivitū, indemnāndū pe învățătorī la concordiă, înțelegere și activitate seriōsă pe terenulū culturai populare și in deosebī pe spinōsa carieră învățătorescā, deschise ședința prin convocarea »Spiritalui Sântū,« ēră adunarea ilū aplaudă.

Din partea președintelui se provōcā învățătorulū localū, Petru Chișiu, sē propunā oupă metodā scolarilorū sēi: a) Din scriptologiā: Tractarea sunetului și literai consonante *n* cu elevii din bieniulū I-m și b) Din Istoria patriei: Originea Romānilorū, cu elevii din bieniulū alū III-lea; teme de probă, desemnate deja cu patru sēptēmāni inainte prin președintele și notarulū cercului. Propunerile susū amintite n'au prea fostū metodice.

După eșirea din școlā a elevilorū a urmatū critica propunerilorū de probă, care s'a făcutū cu mari discutați *pro și contra*, ēr la fine propunētorulū și le ia tōte observațiunile criticatōre spre îndreptare și pentru viitorū promite că-și va da mai multā silință spre studiu. Din partea adunării ii s'a mai făcutū in fine numitūlū învățătorū obiecțiunea că sub servițiulū divinū n'a ținutū corū cu școlarii sēi in înțelesulū regulamentului, ba nici n'a participatū la servițiulū divinū.

In decursulū desbaterilorū s'a constatatū o ținutā, o seriositate și o ordine esemplarā din partea tuturorū învățătorilorū. S'a observatū totuși cu durere, că d-nii învățătorī se cam retragū, când e vorba de incordări spirituale, adecă nu prea vrēu sē se ținā strānsū de decisiunile adunārilorū trecute. Așa d. e. s'a fostū decisū intr'o adunare ținutā pāre-mi-se in Malu, că sē se demerșcă la fie-care adunare câte unū învățătorū, care sē fiā indatoratū a diserta la procsima adunare viitorē. Concluziulū acesta s'a primitū atuncī, dēr durere că nu se pune in pracsā, căci de atuncī incōce numai unū singurū învățătorū a disertatū

Nu pricepū cauza, pentru ce sē nu voescā unii învățătorī a aduce puținā jertfā pe altariulū Minervei, când sciutū este, că chiar noi, învățătorī, suntemū chīmați in primulū locū a fi promovatorii sciinței și culturai inre multū prigoniulū poporū romānū, apoi prin

compunerea de disertațiuni se oșeșce spiritulū didacticū și se deprinde spre o activitate literarā; ceea ce a bunā sēmā, că le-ar servi spre progresū.

Apoi ar mai fi de doritū, ca la adunāriile acesteia filiale, precum și la celea generale, se ținā d-nii învățătorī in comunū unū corū armonicū, dēcā respectivilū învățătorū, la care se ține adunarea, nu-și are intoemitū corulū sēu in înțelesulū regulamentului, cu elevii sēi ordinarī și repețitorī.

Astfelū poporulū ce s'a adunatū la sf. Liturgiā cu acea ocaziune ar merge acasā incāntatū de cāntāriile celea dulce bisericeșci, și in acēsta și-ar afla o frumōsā rēșplatā sufletēscā.

După finea desbaterilorū se alegū membrii verificali ai protocolului, se decide loculū adunării viitorē in comuna Stārciu, după carī d-lū președinte, prin o cuvēntare scurtā ochiarā ședința de inchisā. D-lū Nechita Liscanū, învățătorulū Cizeriului, prin o vorbire insușefitōre mulțamesce d-lui președinte in numele adunării pentru călduroșā imbrățșare a causei nōstre învățătorescī și dimpreună cu adunarea intrēgā ii urēzā mulți ani.

După adunare s'a ținutū prānđū comunū la învățătorulū localū, unde conformū datinei strābune de a inchina s'a inchinatū intru sānētatea Rvds. D-nū Alimpiu Barboloviciu, Vicarulū Silvaniei ca președinte ordinarū alū Reuniunei, pentru președintele adhoc, pentru corpulū învățătorescū etc. Cam la 4 ore p. m. ne-amū imprășiatū la ale nōstre, ducēndū cu noi o amintire dulce din vieța dāscālēscā.

Dăscălașulū.

Ultime sciri.

Berlinū, 6 Decemvre. — Corespondentulū ȋiarului »Kreuzzeitung«, care este inspiratū din sferele diplomatice rusesci, raportēzā, că relațiunile Franciei cu Turcia devinū pe ȋi ce merge mai amicabile; de altā parte contēzā Rusia cu siguritate pe Turcia la regularea cestiunei bulgare.

SCRIRI TELEGRAFICE.

(Serv. part. a »Gaz. Trans.«)

PESTA, 7 Decemvre. — Deputațiunea bulgarā, constātātōre din Grecov, Stoilov și Kalcov, a sositū ērī după amēȋi aci. La garā a fostū salutată de numerosū publicū și de jūnimea universitarā. In numele acesteia din urmă, studentulū Farkas a datū espresiune simțemintelorū de simpatia pentru poporulū bulgarū. In numele deputațiunei, mulțamī Grecov accentuāndū, că Bulgarii se luptā pentru independența lorū constituționalā și nu ei pōrtā vina pentru regretabila stare actualā in care a căduțū Bulgaria; mulțamesce fōrte căldurosū pentru simpatia națiunei ungare, incheiā inre vii »eljenuri« ale celorū de față, strigāndū sē trāiēcā națiunea ungarā și Ungaria. — Deputațiunea a plecatū mai departe la 3 ore spre Viena.

BERLINŪ, 7 Decemvre. — Principele regentū alū Bavariei a sositū aci. La garā a fostū fōrte cordialū primitū de împēratulū și de prințulū de coronā.

PARISŪ, 7 Decemvre. — In urma faimelorū demne de credință, președintele camerei

Floquet ar lua asupra'și misiunea formării cabinetului.

DIVERSE.

Tapiseriile de hārtie verde. — Domnulū G., șefulū unui institutū de comunicațiune din Budapesta pātimia de cātvā timpū de dureri de capū și de amețeli, mai cu sēmā dimineța după deșteptarea lui din somnū. Medicii consultați nu sciau cārei cause sē atribue acea suferință, care resista tuturorū medicamentelorū, cei mai mulți erau de părere, că aceste simptome ar indica inceptulū unui morbū alū creierilorū, care ar putea sē aibā triste consecințe. Numai unui medicū ii venī idea că simptomele fiindū mai pronunțate dimineța după deșteptare, ar putē fi rezultatulū unei continuate otrāviri de arsenicū și că colōrea verde a tapiseriei pōte cuprinde acēstā materiā otrāvitoare, căci camera de culcatū a pacientului era tapisată cu hārtia verde. După ordinulū medicului se desfăcū o parte a tapiseriei, care fū supusā unei analize chimice și se constată că in adevērū colōrea verde a tapiseriei cuprindea arsenicū. Inhalatiunea acestei materii veninoșe in timpulū nopței era de ajunsū sē producā aceste dureri de capū și amețeli, de care suferea d. G. După depārtarea tapiseriei de hārtia verde din camera de culcatū, d. G. nu intārdiā a se insānētoși.

Principesa și țēranulū. — Suntū cāte-va ȋile de când principesa de Wales dete la Sandringham unū balū cāmpenescū. Unulū din copii, unū june țēranū, care, conformū proverbului »in vino veritas,« căutasē adevērulū in fundulū buteliilorū, dēr gāsi acolo numai vesetiā și indrāsnēlā, se apropiā de princiesa de Wales invitānd'o a dansa cu elū o polcă. Principesā ii rēspunse suriȋendū: »Bucurosū, dēr unū copilașū alū meu e bolnavū de scarlatinā, și fiind-cā petrecū mai tōtā ȋiua lāngā patulū bolnavului, mi-e tēmā a nu-ȋi comunica bōla.« »A! nu face nimicū, pe la noi nimenī nu sē teme de asemenea lucruri de nimicū, și chiar de a-șī cāpāta scarlatina nu-mī pasā de locū!« Cu aceste cuvinte țēranulū apucā talia prinsesei și se invērti cu dēnsa in mijloculū dānșitorilorū.

La unū examenū. — Intrā in clasā delegatulū ministrului. Toți școlarii se ridicā in picioare, ēr delegatulū fārā a perde timpū, scōte pe unulū din ei spre alū examina la geografiā. — »Sci d-ta ce este unū tropicū.« — »Da, domnule, unū idropicū este acela care are apă in stomacū.« — »Curiosū! și ai sci sē'mī spui de ce?« Intrebā delegatulū miratū. — »Pentru că are in stomacū o bōlā, care pōte sē fiā... unū cancerū...« — »Drace!..« — »...și pōte sē fiā și unū cornū. Pentru acēsta se ȋice: idropiculū cancerului, idropiculū cornului.« — »Sci sē'mī spui ce insemnēdā axa pāmēntului?« — »Sigurū nu; dēr am vēȋutū pe tata jucāndū cu unū domnū in cārȋ, și am observatū că insemna un-spre-ȋece puncte, când ȋicea axa pāmēntului...« — »Dēr revoluțiunea pāmēntului?« Intrebā delegatulū, care incepū sē scōtā la inādușeli. — »Este anulū 1848, sēu revoluțiunea din 93, rēspunse școlarulū sigurū de sine. — »Bravo, bravo, ȋeu! Ia sē vedemū alta: spune'mī ce suntū gradele?« — »Unulū, de esempla, este caporalū, și unū altulū este sergentū... Ei bine, atuncī avemū douē grade!«

»Cetățēnulū.«

Editorū: Iacobū Mureșianu.

Redactorū responsabilū Dr. Anrēl Mureșianu

unghiulū sēu resuflarea femeiei și horcāitulū lungū, puternicū alū bārbatului.

Pe vatrā flacāra se mai stinsese, numai lāmpișora imprăștia o slabā licārire prin chiliā.

Elū ședea nemișcatū și se uita la ea... ii vedea fața albā cu obrazii ca trandafirulū. Straiulū, impinsū la vale prin mișcāriile ei, ii desvālise puținū sinulū albū, ce strălucia prin haina pe jumētate desfăcutā, sub ușorulū invālișd se vedea corpulū frumosū. Atuncī lampa ingālbeni, tremurā și se stinse; jarulū aprinsū de pe vatrā mai imprăștia o roșiā luminā, la care puteai cunōșce fața eremitului ghemuitū in unghiulū sēu.

In sfārșitū incepū a se lumina. O luminā slabā străbātea prin strimta ferēstrā, ce se deschidea deasupra șesei, și lumina căsuța. Eremitulū ȋăcea incā in unghiulū vetrei, mānile ii căduserā, jarulū era acoperitū de cenușā.

Bārbatulū se deșteptā mai āntēiu, elū sārī in picioare și deșteptā muerea.

»Filomeno, Filomeno, școlā te, e tārȋiu; gāndesce, și ne aștēptā.«

Femeia își intinse mānile, căsēc și se sculā din pat. Hainele nu-i erau chiar in rēnduielā, pērulū inarcatū, ochii paingeniți incā de somnū, dēr era frumōsā. »Apoi vorbi omulū:

»Eu mē ducū, sē punū șēua pe cai.«

Elū merse afarā. Femeia sē apropiā de eremitū și mișcă de brațū.

»Ce vrei?« ȋise elū cu glasū blāndū.

Privirile lorū se intēlnirā. Ea cautā adēncū in ochii lui, pārendū că voesce sē deștepte o depārtatā amintire, apoi scōse din pungā o bucatā de banū, i-o intinse și grāi:

»Nu suntemū bogați, dēr o pomanā totū putemū da.«

»ȋine-ȋi banii,« ȋise eremitulū și ii respinse cu asprime mână. Apoi se ridicā; ochii stinși și cufundați străluciau ca in cea mai viā luminā; își incrucișā mānile pe peptū și și pironi ochii pe femea, ce se uita uimitā la elū. Elū deschise gura, sē vorbēcā, dēr cu putere se oprī... Genunchii ii se incovoiarā, ochii ii se stinserā ērā; liniștea se aședā ērā in fața lui. Cādu in vechiulū sēu scaunū și-șī plecā capulū spre peptū.

Bārbatulū venī indērētū, schimbā o privire cu femeia.

»N'a primitū,« ȋise ea cu jumētate glasulū.

Bārbatulū se intōrșe la eremitū.

»De ce nu ai primitū puținii banī? De bunā sēmā nu voiū sē te vātāmāmū cu asta.«

»Nu, nu'mī trebue nimicū; casa mea-i deschisā pentru toți,« marmurā eremitulū.

»Atuncī,« vorbi femea cu glasū prietinosū, lingușitorū, »vei primi celū puținū medalia cēsta de argintū, e binecuvēntatā de episcopulū. La rugāciuni ȋȋi va aduce aminte de noi.«

Și i-o dete, luānd'o dela gātū. Mutū, fārā sē-șī ridice ochii o primī eremitulū.

»Rēmāi cu bine dērā,« ii ȋise bārbatulū, »rēmāi cu bine și ȋȋi mulțamimū!«

»Rēmāi cu bine și ȋȋi mulțamimū,« repeti femeia.

Pāșirā spre ușā; erau afarā, când auȋirā graiulū eremitului chemāndū'i indērētū. Ei intrarā in chiliā.

»Și eu vreau sē vē dau ceva, sē vē aduceȋi aminte,« grāi eremitulū, ce se ridicase. Se apropiā de ladā, ridicā coperișulū, rēscoli printre sdrențe și scōse o legăturā; o desvēli și scōse din ea o inimā de coralū roșiā, de carī copii țēranilorū bogați au obiceiū de pōrtā la gātū. Elū i-o dete femeiei ȋicēndū:

»A fostū a unei fete... acum e mōrtā... dā-o fetei tale, ii va aduce norocū.«

Femeia se aita la inima de coralū, sē uita la eremitū și pārea că voesce sē deștepte o depārtatā amintire.

»Cine ȋȋi-a datū inima?« intrebā ea.

Fratele Toma zimbi:

»O fatā, ce-i mōrtā acum; ȋȋi-am spusū dōrā!«

»Rēmāi dēr cu bine!«

Ei eșirā. Eremitulū se răȋimā de ușā, cătrā drumū, și-i vēȋū urcāndu-se pe cai. Plecarā. Femea se intōrșe de mai multe ori, sē lū vēȋā; dēr ea nu-lū saluta, nu zimbea. Era tristā și palidā. Iși adusesē aminte.....

Eremitulū ii urmārea cu ochii; când nu se mai zārīrā după o cotiturā a drumului, se intōrșe in chiliā, se aședā in unghiulū vetrei, și-șī ascunse fața in slabele māni.

Afarā suspina vēntulū printre braȋi, ningea cu fulgi deș... tr. B.

Cursul la bursa de Viena din 7 Decembrie st. n. 1886.

Table with 2 columns listing various financial instruments like 'Rentă de aur', 'Bonuri rurale', and their corresponding values.

Bursa de București.

Cota oficială dela 24 Noembrie st. v. 1886.

Table with 2 columns listing market data for 'Cump.' and 'vënd.' including 'Renta română', 'Credita fonc. rural', etc.

Cursulu pieței Brașov

din 8 Decembrie st. n. 1886.

Table with 2 columns listing exchange rates for 'Bancnote românești', 'Argint românesc', 'Napoleon-d'ori', etc.

Nr. 1362/1886. a. f. sc. c. d.

Esarendare.

Până în 10 Decembrie a anului curent se primesc oferte în scris...

- 1. Ospetăria din Năsăud, cu arândă de 400 fl. pe an...
2. Cea din Rocna-vechiă cu 300 fl. v. a. arândă pe an...
3. Cea dela Anieș (Dombhát) cu 250 fl. arândă pe an...
4. Din Borgo-Prund cu 150 fl. v. a. pe an...
5. In Tihuța cu 60 fl. v. a. pe an...
6. In Măgura Calului cu arândă de 100 fl. v. a. pe an.

Intreprindătorii ce cumva s'ar oferi, vor primi informații mai cu deamăruntul aici în cancelaria până în 10 Dec. 1886 la 6 ore seara.

Oferte ce vor intra mai târziu se vor înapoia necons' derate. Din ședința comisiunii administratoare de fondurile scolastice centrale din districtul:

Năsăud, 18 Novembre 1886.

Președ.: Ionu Ciocanu. Secret.: Ioachim Mureșianu.

L a t t a m:

Beszterczen, 1886 évi November hó 28 án.

Br. Bánffy Dezsó s. k. főispán, királyi biztos.

Conspectul operațiilor Institutului de credit și de economii ALBINA.

în luna Noembrie 1886.

Intrate:

Table listing income items like 'Numerariu din 31 Octomvre 1886', 'Depuneri', 'Cambii răscumpărate', etc.

Esite:

Table listing expense items like 'Depuneri', 'Cambii escomptate', 'Imprumuturi hipotecare', etc.

P. Cosma m. p. Director executiv.

Iosif Lissai, m. p. Comptabil.

Anunțăm acelor onorați cetitori, cari vor bine-voi a se abona la foia noastră de aici încolo, că avem încă în rezervă numerul de la începutul anului 1886 prin urmare pot să aibă colecțiunea completă.

ADMINISTRAȚIUNEA „GAZ. TRANS.”

Mersul trenurilor

Valabilu dela 1 Octomvre st. n. 1886.

pe linia Predeal-Budapesta și pe linia Teiuș-Arad-Budapesta a calei ferate orientale de stat reg. ung.

Large table with 4 main sections: Predeal-Budapesta, Budapesta-Predeal, Teiuș-Arad-Budapesta, and Budapesta-Arad-Teiuș. Each section contains a grid of train routes, times, and types (omnibus, accelerated, etc.).

Nota: Orele de noapte sunt cele dintre liniile gróse.